

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada nadużyła władzy. Rzeczywistym celem Rady dotyczącym wdrożenia decyzji (i tym samym rozporządzenia) było w istocie zdobycie przychylności tak zwanego „reżimu tymczasowego” Ukrainy, tak aby Ukraina zadzierzgnęła bliższe więzi z Unią Europejską (przy czym takie bliższe więzi zostały odrzucone przez demokratycznie wybranego prezydenta Ukrainy i jego rząd), a nie powody, na które powołano się w treści decyzji i rozporządzenia.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada nie podała uzasadnienia. Podane w decyzji i rozporządzeniu uzasadnienie umieszczenia skarżącego w wykazie (oprócz tego, że jest błędne) jest schematyczne, nieodpowiednie i pozbawione wymaganej szczegółowości.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że strona skarżąca nie spełniła określonych kryteriów umieszczenia danej osoby w wykazie w rozpatrywanym czasie. Między innymi Rada nie podała istotnych informacji, ale o ile skarżący wie, a) w rozpatrywanym czasie żaden sądowy lub inny odpowiedni organ nie uznał go za odpowiedzialnego za sprzeniewierzenie ukraińskich środków publicznych i ich nielegalne przesyłanie, b) nie był w rozpatrywanym czasie osobą, wobec której prowadzone jest na Ukrainie dochodzenie w związku z udziałem w przestępstwach związanych ze sprzeniewierzeniem ukraińskich środków publicznych i ich nielegalnym przesyłaniem za granicę.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie, obejmując skarżącego zakwestionowanymi środkami. Między innymi Rada nie miała dowodów, a w każdym razie żadnych „konkretnych” dowodów, wskazujących, że twierdzenia sformułowane wobec skarżącego są „dokładne pod względem faktów”, i błędnie oparła się na twierdzeniach nielegalnego tzw. „reżimu tymczasowego”, który starał się uzurpować władzę i miał wyraźny powód to wysuwania takich twierdzeń dla nieodpowiednich celów.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że przysługujące skarżącemu prawo do obrony zostało naruszone lub że odmówiono mu skutecznej ochrony sądowej. Między innymi Rada nie przedstawiła skarżącemu pełnego uzasadnienia, w tym dowodów przeciwko niemu, ani nie przedstawiła dokładnych informacji i materiałów, które jakoby uzasadniają zamrożenie funduszy, a skarżący został zmuszony do wniesienia niniejszej skargi w niewłaściwie krótkim czasie.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że przysługujące skarżącemu prawa własności na podstawie art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zostały naruszone między innymi w ten sposób, że środki ograniczające są nieuzasadnionym i nieproporcjonalnym ograniczeniem tych praw.

Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2014 r. – Comercializadora Eloro przeciwko OHIM – Zumex Group (zumex)

(Sprawa T-354/14)

(2014/C 253/55)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Comercializadora Eloro, SA (Ecatepec, Meksyk) (przedstawiciel: adwokat J.L. de Castro Hermida)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Zumex Group, SA (Moncada, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, na podstawie dokumentów przedstawionych w postępowaniu administracyjnym i załączonych do skargi w niniejszym postępowaniu, że skarżąca wystarczająco dowiodła używania jej wcześniejszego znaku towarowego „Jumex” dla soków owocowych z klasy 32;
- odrzucenie, w świetle dowodu używania wcześniejszego znaku towarowego przez wnoszącą sprzeciw i skarżącą, zgłoszenia znaku towarowego „Zumex” dla wszystkich towarów z klasy 32, ponieważ w przypadku w razie jednoczesnego występowania obu znaków na rynku występowałoby prawdopodobieństwo wprowadzenia konsumentów w błąd, wynikające z tego, że znaki te brzmią podobnie i oznaczają identyczne towary.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Zumex Group, SA.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „zumex” dla towarów z klasy 32 – zgłoszenie nr 6 845 598

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „JUMEX” dla towarów z klasy 32

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty:

- Zarzut dotyczący dowodu używania wcześniejszego znaku towarowego;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2014 r. – CareAbout przeciwko OHIM – Florido Rodríguez (Kerashot)

(Sprawa T-356/14)

(2014/C 253/56)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: CareAbout GmbH (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt, M. Bergermann, J. Vogtmeier i A. Kramer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: José Luis Florido Rodríguez (Sewilla, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 24 marca 2014 r. w sprawie R 1569/2013-4 w odniesieniu do pkt 1, 2 i 4 sentencji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Sądem, w tym kosztami postępowania w sprawie sprzeciwu.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy Kerashot dla towarów z klas 1, 3 i 21 – zgłoszenie nr 10 669 571

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: José Luis Florido Rodríguez

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny krajowy znak towarowy zawierający elementy słowne „K KERASOL” zarejestrowany dla towarów z klasy 3